

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto po 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 134.

V Ljubljani, v torek 15. junija 1897.

Letnik XXV.

Slovensko - nemško liberalna zveza.

Povodom zadnjega shoda nemško-liberalnega konstitucionalnega društva v ljubljanski kazini omenjali smo, da je „Narod“ tudi to priliko porabil, da je udrihal proti slovenskim klerikalcem ter jih slikal kot najhujše zlo, kateremu se treba upreti z vsemi silami in ako drugače ne gre, tudi s pomočjo zveze z nemškimi liberalci. Za nemško-liberalne svoje zaveznike v ljubljanski kazini ni imel nobene ojstre grajalne besede, dasi so ropotali proti jezikovnim naredbam in proti sklepom mestnega zastopa ljubljanskega za peticijo, naj se tudi za slovenske pokrajine vvedejo pravilne jezikovne naredbe. Bizmarkovanje mej ljubljansko mlekozobo nemško-šolsko mladino tudi ni maral obsojati, ker neče, da bi bil kak dijak zaradi njega izpoden ali sicer oškodovan. Tako pisl je „Narod“ proti liberalnim Nemcem ob priliki, ki se oni v tako očitno in krivično nasprotje stavijo z opravičenimi slovenskimi težnjami in zahtevami, s kolom pa v istem hipu pobija svoje rojake, slovenske klerikalce, dasi oni branijo narodu pravice proti liberalnim Nemcem in nemškutarjem.

Ker smo to liberalno nemško-slovensko razmerje označili kot nezmisel, tedaj je „Narod“ zopet povdaril, da taka zveza nemških in slovenskih liberalcev na korist gospodarstva v deželi in obrambo svobodnostnih naprav ni nezmisel; vidi se „Narodu“, da se v tem mejnarodnem liberalizmu prav dobro počuti. Izgovarja se „Narod“, da imajo nemški in slovenski liberalni zavezniki v narodnih vprašanjih popolno prosto roko in da bodo narodni poslanci pri taci prilikah vedno glasovali, kakor jim velela narodna korist in narodno načelo, na katerem kakor pravi „Narod“ stoje nepremično. Iz tega izvaja kot posledico, da ta nemško-slovenska liberalna zveza slovenstvu ni nič škodovala. Da to ni res, naj-

jasneje kaže podpora 6000 gld. za nemško gledališče, za katero jednako kakor za slovensko glasujejo Narodovi poslanci. Ako mora vsled te zveze „Narodova“ stranka glasovati za tako neprimerno veliko podporo za umetno negovanje nemštva v Ljubljani, tedaj se vidi, kako so „Narodovi“ zavezniki v narodnih stvareh res prostih rok.

Značilno je in uprav zaradi tega smo napisali te vrstice, kako sodijo o tej zvezi „Narodovi“ stranki dosedaj prijazni listi. Dalmatinski list „Jedinstvo“, glasilo narodno-hrvatske stranke, piše nastopno: „Mi ne vjerovasmu, da su se oni (Slovenci „Narodove“ stranke) ikada složili s Nijemcima, ali nam to kaže sada otvoreno „Slov. Narod“. Lijepo nam priča „Slov. Narod“, da su se njegovi prvaci složili s Nemcijama samo radi klerikala; složio ih liberalizam, ali u narodnom pogledu, da oni imaju slobodne ruke, kao što ih imaju i Nijemci“. Potem pa „Jedinstvo“ opozarja na nasledke protiklerikalne „Narodove“ borbe, rekoč: „Ako se u narodu ubije ugled svećenika, ako se po selima vežu njihove ruke: hoće li načelnici, hoće li odvokati, hoće li filozofi s ulice, hoće li inteligencija onda ići od sela do sela i buditi taj narod u narodnoj mu svijesti? A kad bi u tom narodu prodrle u ime liberalizma simpatije prema Nijemcu, zar će se on više boriti proti njemu za svoj jezik, svoje obike (navade) omanete i svetinje? Smokava!“

Tako obsoja nemško-slovensko liberalno zvezo v Ljubljani dalmatinski list, kateremu nikdo ne more očitati, da je klerikalen, ker vprav s klerikalnimi listi dalmatinskimi vodi hude borbe.

Mi smo zadovoljni, da če tudi polagoma vendar le prodira tudi izven Kranjske pravo spoznanje o naših žalostnih domačih razmerah in da kakor mi tudi naši bratje na jugu obsojajo to pogubno nemško-slovensko liberalno zvezo, s katero Narodovci ne bodo ustavili klerikalnega navala, pač pa narod napolnili z brezverskim liberalizmom, mu ž njim vzeli mo-

moralno krepost in ono tajinstveno božansko silo, s katero je dosedaj ohranil nasproti svojim zagriženim in mogočnim sovražnikom svojo vero, svoje poštenje in svoj narodni obstoj. Upamo pa trdno, da bo pravna sila našega naroda zmagovalno premagala tudi to usodno nevarnost.

Od morja.

(Konec.)

Trdimo, in bomo še vedno trdili, da so vsa taka in jednaka izjavanja le zavijanje in, da naravnost rečem, žaljenje našega naroda.

Kaj je nam do vaših pravic, da vaše dve ali še več tisočletne latinske kulture (katere je pa le malo več zaslediti), kaj nam do latinskega značaja vaše „dežele“? Kedó vam hoče krati pravice i. t. d.? Mi, Slovani? — Dokažite!

Mi zahtevamo povsod, kjer stane naš rod pravic, ki so nam zajamčene in pripoznane po božjem in po avstrijskem pravu, in od vaših pravic nočemo nič, kakor se na žalost godi pri vas.

Mi hočemo le svoje pravice, in to je opravičena zahteva, ki nikakor ne nasprotuje veri, in od vas menda lahko terjamo, da nam jih pripoznate, ako hočete, da vas imenujemo katoličane!

In naše pravice obstajajo v tem, da je naš jezik jednakopraven vašemu v vseh uradih, koji so postavljeni za obe narodnosti; mi zahtevamo svojih šol, katerih do sedaj kljub največjim naporom še nismo dobili, in to osobito v Trstu.

O teh in še drugih naših pravičnih zahtevah je „L'Amico“, se ve, da do sedaj vedno molčal, trdeč v jednomer, da mu je dolžnost braniti svoje „città, borgate e contrade italiane“, napram napadom ultranacionalcev — Slovencev.

LISTEK

Cvetke s polja moderne znanstvenosti?

Priobčil Burjan.

(Dalje.)

Postanek telesnih razlik.

Prvo vprašanje, ki nam je rešiti, je velevažno vprašanje, kje je tekla zibelka človeškemu rodu, ali da govorim strogo znanstveno, kje je nastal človek, kje se je odcepil od svojih živalskih sorodnikov? Brezdvomno bi se že bilo to vprašanje znanstveno določno rešilo, da ne bi imela pristna veda toliko zagriženih sovražnikov, zlasti pa cele vojske črne internacionale...

„Pereat!“ je zagrmelo po dvorani in oči vseh so se obrnile v mojega črnega soseda, ki je z ironičnim in pomilovalnim posmehom hitel stenografirati učeno predavanje.

„Odkrili so namreč slavni paleontologi že v zemeljskih skladih terciarne dobe ostanke bitja, ki je stalo nekako v sredi med sedanjim človekom in opicami, torej našega toli zaželenega prednika, in ga nazvali cercopithecus erectus. Toda zopet so prišli naši herostratični nasprotniki in na vse mogoče načine dokazovali, da sploh ni nikake človeške oka-

menine iz terciarne dobe, da pa je kvaternarni človek že tako razvit, kakor n. pr. zastopniki najbolj kulturnih narodov. Zakaj tako počno naši sovražniki, nam je pač vsem jasno, kakor upam.“

„Gotovo! Iz istega vzroka, kakor ne morejo trditi, da se zemlja vrti okoli lune,“ je dodal duhovnik.

„Dasi bi torej prav lahko razlagali, da se je razvijanje naših prednikov iz opičnega stanja vršilo v Evropi, zlasti ker je bilo v prejšnjih dobah evropsko podnebje precej podobno tropičnemu, vendar je boljše, da se umaknemo sovraštvu in preganjanju in postavimo našo prvotno domovino v daljen kraj, kamor nam ne morejo slediti naši nasprotniki.“

Mislimo si, da je bila nekda zvezana vzhodna Afrika z južno Azijo. Selater je imenoval to blaženo zemljo, ki se je raztezala tam, kjer se dandanes peni indijski ocean, Lemurijo. Vsled nje lege v tropičnem pasu in v bližini morja si jo kaj lahko mislimo kot rodovitno in vsakemu življenju ugodno. Na njej se je bujno razvilo rastlinstvo, na njej je doseglo tudi živalstvo svoj vrhunec. V Lemuriji so nastale tudi praopice, t. j. prednice zadnjih opic in nas ljudi. Kaj lahko si mislimo, da so se te živali vsled ugodnih razmer močno pomnožile. Saj še dandanes opazamo v tropičnih krajih, kako bogato je narava raztrosila svoje dari, ki vse pospešujejo rast

in razvoj rastlinstva in živalstva. Toliko bolj je bilo mogoče v tistih predzgodovinskih časih, ko je bila zemlja še v cvetu svojih močij.

Ker so se one živali močno pomnožile, lahko si mislimo, da so se pojavile tudi razlike med njimi. To dejstvo opazamo lahko še dandanes na vseh živalih, ki se hitro plodé in močno množé. Koliko različnih povrst in pasem so vzgojili v kratkem času od domačega kunca! One praopice torej so se začele razlikovati, ta pasma je bila bolj prilagojena tem okoliščinam, druga drugim. Denimo, da se je kaka pasma praopice ali pa samo jedna duševno malo višje razdila nad druge. To dejstvo tudi lahko še dandanes opazamo, saj vidimo, da niso vse opice jednako duševno nadarjene. Ta pasma ali ta praopica pojedinka je uvidela, da bo najbrže kdaj zmanjkalo živeža vsled preobile razmnožitve svojih najbližjih sorodnic. Lahko si pa tudi mislimo, da je nastopila lakota med praopicami, ker si lahko predstavljamo, da je vsled malo slabše letine zmanjkalo živeža za toliko množino opic. Opice pa živé navadno na drevju in se hranijo ponajveč s sadjem. Če je pa nastopila slaba letina za sadje, kar se zelo lahko pripeti, kaj je bilo početi v ti stiski? Darwin in Brehm nam pripovedujeta, kako si pomagajo opice še dandanes v takih slučajih. Če jim zmanjka

Pozor! Italijani z „L'Amicom“ vred se zato toliko boje priznati nam pravice, ker bi s tem trpel ital. značaj njihovih mest in trgov, a osobito Trsta, katerega smatrajo in hočejo tudi povsem italijanskega, čemur je pa v resnici drugače. Hvala! Se razumemo! „L'Amico“, kaj ne, ako bi ne bilo onih osem rogoviležev, bi imeli Slovenci svoja prava v narodnem oziru, mestne slovenske šole v Trstu! Iz tvojega dosedanjega vedenja se sklepa ravno nasprotno!

Drugič: V upravni državi, kakršna je naša, so prevelikega pomena volitve poslancev v državni zbor: od njih je odvisno, kakošno lice in značaj ima država, verski ali protiverski. Posebno katoličanom je tedaj paziti, da vrše svojo dolžnost; paziti je posameznikom, listom in društvom.

Osobito letošnje volitve so bile za katoliško stvar v Avstriji velepomembne, ker pride v drž. zboru šolsko prašanje na dnevni red.

Vsak list kat., vsak zaveden katoličan bi bil moral tedaj vse svoje moči napeti v to, da se volijo le odločno kat. možje, ali pa vsaj taki, ki obljubijo in se zavežejo delovati v verskem smislu.

„L'Amico“ tega ni storil! Ni sicer s tem rečeno, da je podpiral liberalno-progresovske volitve, toda, tudi postavil se ni odločno proti njim. Gledé na volitev Hortisovo in kolikor toliko tudi Maurnerjevo jo je pa celo priporočal! Šlo se je zato, da se ne izvoli vit. Nabergoj!!!

Saj piše sam list po dovršenih volitvah:

„Naše ljudstvo, hoteče samo svoje tradicije latinske, sledi onemu, kateri je pripravljen braniti je tujih vplivov, in zato sledi liberalni stranki z unemo, katera bi bila še večja, ako bi videlo, da ga vodijo dobri katoličani in ne židje in katoličani le po imenu“.

Tudi slavi Hortisa po izvolitvi in mu kliče „Ev-viva!“ — „L'Amico“ se je od več strani očitalo (celo od italij. lista), da se pri volitvah izneverja katol. principu, češ, Hortis je proti verski šoli! „L'Amico“ pa, izvedši da bo res (!) se opravičuje, da ni vedel poprej tega, da je Hortisa priporočal, naj se zavzema za kat. stvar i. t. d. Slednjič pa se tolaži: Koga drugega naj volimo!

Svojih kandidatov nimamo, slovenskega nočemo, ker je naš narodni nasprotnik in tudi preveč verski ni, a laški ima vsaj to skupno z nami, da ljubi naš laški narod z vsem ognjem!

Kako ni mogel prvič, vedeti „L'Amico“, da bo Hortis proti verski šoli, ko je izvoljen od progresovcev, podpiral njihov protikatoliški program! — Sapienti sat!

Od kedaj je vit. Nabergoj sovražen Lahom — poštenim Lahom?

Od kedaj v „L'Amico“, da ni vit. Nabergoj dosti verski, kedaj je on kot poslanec kaj ukrenil proti veri ali cerkvi?

Dolžnost „L'Amico-va“ je bila, ravno vit. Nabergoja priporočati in zanj se potezati, a ne za progresovca, oziroma garibaldineca, ako ni mogel postaviti italij. kat. kandidata.

Tako je tedaj „L'Amico-vo“ toli slavljeno in v vsaki štev. skoraj preobneno katoličanstvo! Za tak list se poteza še vedno in vedno tudi Ricerazione, katerej bodi ob enem s tem odgovorjeno.

hrane v pragozdovih, zberó se opice v večje tolpe in se oprezno bližajo človeškim seliščem. Kakor Indijanci se pritihoaplajo previdno in varno v nasade, katere oropajo in opustošijo. Istotako so najbrže storile tudi naše prednice. Uvidevši, da jim bo vsled lakote poginiti, ali da se jim ne bo mogoče vzdržati v boju za obstanek med tolikimi tekmovalkami, so sklenile, se izseliti, poiskati si manj obljubljenih bivaljšč. Skakale so sprva od veje do veje, od drevesa do drevesa, a povsod še vse polno opic, a živeža nič. Prišle so na svojem potovanju do takih krajev, kjer je bilo drevje redkejše. Morale so stopiti na tla, ako so hotele svoj pot nadaljevati, ako so se hotele ohraniti. Seveda jim je bilo težko hoditi po vseh štirih, ker so bile navajene samo plezanja. Sila kola lomi, šlo je sicer precej težko, a šlo je vendar! V tem stanju, ali pa kakor mislijo nekateri drugi raziskovalci že poprej, so izgubile te praopice rep. Dokler so še živele na drevju, jim je koristil kot oprijemalo, a čemu bi jim zdaj, ko so hodile po vseh štirih? Če ga niso že poprej, izgubljale so ga polagoma v tem stanju. Ne smemo si misliti, da se je zvršil ta izpremin hipoma, ampak tudi ta napredek si moramo misliti darviniistično. Mala, neznatna izprememba se vrši polagoma, morda tisočletja in še več. (Dalje sledi.)

In taki listi „à L'Amico“, njegov pobočnik Ricerazione etc. se lotijo napadati naše katol. liste, mej drugimi tudi „Slovenca“!

Mi smo svoje povedali, s citati dokazali in osvetlili vaše katoličanstvo, — aló, navedite i vi citatov iz naših listov, navedite faktov, (pričajočih o izneverjenju katoliškega čistega programa.

Mi računamo le z bridkimi fakti, in ne s praznim besedičenjem!! (To bodi povedano tudi gorškemu „Ecu del Litorale“.)

Da se jedenkrat ozremo na prvotni namen tega dopisa!

Evo katoličanstva tržaško-laškega in okolica v lepem soglasju; evo katoličanstva, katero bi Slovincem pripomoglo do narodnih pravic in bi jih tudi priznavalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. junija.

Ministerski svet se je v nedeljo vršil na Dunaju pod predsedstvom cesarjevim. Navzoči so bili avstrijski in ogerski ministri. Predmet posvetovanju so bile predloge, katere se imajo izročiti delegacijam v posvet. Listi so svojedobno poročali, da bo mej temi predlogami prva ona, s katero naj se častnikom in vojaškim uradnikom povišajo plače. — Kakor se pa sedaj čuje, je to poročilo neutemeljeno, ker se glede tega še niso dognali dogovori mej avstrijsko in ogersko vlado. Na dnevnem redu ministerskega posveta je bil tudi razgovor o obnovitvi avstro-ogerske nagodbe. O tem pa poročila molče, ker se je najbrže spoznalo od obeh strani, da je obnovev nagodbe v sedanjih parlamentarnih razmerah, bodisi na Dunaju ali pa v Budimpešti nemogoča, in da bo treba sedanjo začasno podaljšati.

Dr. Kramar o položaju. Dne 12. t. m. je češki poslanec in drugi podpredsednik v državnem zboru, dr. Kramar, poročal svojim volilem. Rekel je mej drugim: Sedanji čas je odločilen za dolgo prihodnost. V prvi vrsti želé vse stranke, da se rešujejo velika socijalna in gospodarska vprašanja. To je naloga vlade, ako hoče Avstriji dati podlago mirnemu razvoju. Nemci so sedaj spravili v razgovor vprašanje o centralizaciji in federalizmu. Mi Čehi moramo biti oprezni, odločni in jedini. Naša previdnost pa ni prijenljivost. Mi smo pripravljeni, pomiriti se z Nemci, toda pogoj je popolna enakopravnost. Kdor hoče predpravice, noče miru. Ker pa Nemci nočejo Čehom priznati enakopravnosti, zato je malo upanja, da se doseže sprava. Celó ustavoverno veleposestvo ne kaže volje za spravo. Mi Čehi ne moremo in ne smemo odjenjati. Ako vlada prekliče jezikovni naredbi, nastane še hujši boj. Se je mogoča sprava z Nemci, toda naša stvar ni, da bi si za vlado ubijali glavo. Vlada bi morala biti odločna, pred vsem pa sama na jasnem, kaj hoče. Sedaj je vlada zaradi jezikovnih naredeb v jako težavnem položaju; nelojalno in nepolitično bi bile, ko bi jej obrnili hrbet. Obžalujemo pa, da naše razmerje do vlade ni jasno. Pred vsem zahtevamo, da vlada na Moravskem prične delo pravičnosti in enakopravnosti. Strahovati se ne damo, ker z našo stranko mora vlada računati. Če hoče vlada, da jo mi in desnica podpiramo, mora biti odkrito avtonomistična. Večino ima vlada, ako jo hoče, brez večine pa nobena vlada ne more dolgo vladati. Čeških poslancev stališče nasproti vladi je jasno. Mi Čehi nismo popustili od svojega programa. Zedinili smo se v adresi za načela, katera nas družijo, v ostalem imamo proste roke. A to, kar nas druží, niso mrtve črke, temveč živ program, ki ga hočemo izvesti. Sedanja večina ve, da ne sme odjenjati, ako hoče obstati. Jedinost večine je upanje boljše bodočnosti. Nekaj novega mora priti, in to je pravičnost do vseh narodov, do vseh kraljevin in dežel. Daj Bog, da zapričete tega dela in razvoja ne preprečijo tuji vplivi ali pa naša krivda.

Shod v Hebu. Vodje nemških kričočev so hoteli minulo nedeljo v Hebu prirediti velikansk shod, na katerem bi hujskali ljudstvo proti jezikovni naredbi, oziroma vladi. Vlada pa je shod prepovedala. Navzlic temu se je v soboto sešlo dvajset drž. in deželnih poslancev vseh treh (nemških strank na Češkem; sklenili so, da hočejo sklicati drug shod dne 11. julija. Zbrali so se pri vinu in pivu ter navduševali za Germanijo. Dr. Funke naglašá v govoru nemško zavest, ki bode vstrajala v boju proti jezikovni naredbi. Posebno strastno napada nemške katolike in kršč. socialiste, ki nočejo podpirati ob-

strukcije v državnem zboru. Govornik tudi preti, da bodo nemške občine odrekle sodelovanje v prenesnem delokrogu. Poslanec Schönerer izraža zadovoljstvo, da so Nemci jedini v boju zoper jezikovno naredbo. Ako vlada zopet prepové shod v Hebu, pojdejo razgrajati v Nemčijo. Govorili so še razni govorniki o nemški moči in slavi. Pozabili tudi niso Bismarcka, poslali so mu udanostno brzojavko. V nedeljo popoldne se je nad 2000 Germanov zbralo na trgu; pred Schönererjem so peli „Die Wacht am Rhein“. — Upamo, da nemška drevesa ne zrasto v nebesa in da Schönerer in Iro ne bosta vladala v Avstriji.

Poljaki na Nemškem bijejo hud boj za svojo vero in za svojo narodnost. Znane so ljubeznivosti Bismarkove nasproti poznanjskim Poljakom, znanih onih sto milijonov, s katerimi je hotel Bismark pokupiti lepše dele Poljske, vzlasti grajščine in ondi naseliti nemške gospodarje, da bi tem potom vzpodkopal temelj narodnemu obstanku Poljakov. Toda vkljub vsem nasilstvom se Poljaki krepko drže boreči se za katoliško vero in poljsko narodnost. To so pričale lepe slovesnosti, katere so nedavno obhajali v čast sv. Adalberta, kjer se je narod na stotisoče zbran poživiljal v katoliškem mišljenju in življenju. — V političnem oziru je važna dopolnilna volitev za okraj Pr-Stargard v zahodni Prusiji. Tam je zmagal poljski kandidat župnik Volszlegier proti dosedanjemu nemškemu kandidatu. Ta volitev pa je bila ovržena, ker se je zgrozila vsa nemška Prusija nad tem, da bi bilo mogoče napredovati Poljakom vkljub vsemu zatiranju. In šli so Prusaki na delo in grozili, podkupovali, zapirali poljske volilce. Toda vse jim ni nič pomagalo, tudi pri drugi volitvi je bil z enim glasom večine zopet izvoljen isti poljski kandidat. — Bolj nevaren kakor zunanji ta sovražnik pa je kakor povsod poznanjskim Poljakom notranji sovrag, namreč socializem. Da tudi na Poznanjskem poskušajo socialisti svojo srečo, priča shod poljskih socialistov, ki se je nedavno vršil v Berlinu. Kot svoje glasilo imajo list „Gazeta Robotniza“. Nemški socialistični listi so veliko pričakovali od tega shoda, vendar se ta shod ni obnesel. Res je vzlasti iz delavskih krogov po nemških socialistih okuženih precej Poljakov, vendar se kaže, da Nemci tudi tem izredno zapeljivim potom ne bodo prodrli v poljsko trdnjavo in sicer zato ne, ker jo varuje nepremagljiv zid katoliške vere in ljubezen do narodnega jezika. Isti pojav, kakor v Slovincih vidimo tudi tukaj. Kjer so narodi vtrjeni v verskem prepričanju in življenju, kjer so torej narodi klerikalni, tam verski in narodni nasprotniki ne dosežejo nobenih zmag, kjer pa je razdrt ta zid, vale se kar trumoma sovražne čete mej narode, da jih usutijo vnovič po socijalni demokraciji židovskemu kapitalizmu.

Napad na francoskega predsednika. V nedeljo popoldne ob 3. uri se je predsednik francoske republike, Faure, peljal s svojo soprogo k dirki. Pred njim so se peljali ministri in razni aristokrati, za njim njegovi dve hčeri. Mnogoštevilna množica živahno pozdravlja predsednika. Na nekem ovinku že blizu dirkališča zagromi močan strel, gost dim se vzdigne izmed množice. Konji se sicer ustrašijo, vendar pa se predsednik mirno odpelje na dirkališče, kjer še niso znali o napadu. Množica pa v trenutku zakriči: „Primate ter ubijte napadnika“. In res zgrabijo nekega človeka, ki je stal za grmom in držal v roki razstreljeno bombo. Obledo mu strgajo z života ter ga zbijejo, da so nezavestnega odnesli v bližnjo gostilno. A ta človek je bil le policaj. Prijeli so še nekaj oseb, toda tudi te niso napadniki. Pravi grešnik je odnesel pete in niso mu še na sledu. Ta napad se je zvršil na istem mestu, kjer je l. 1867 Berezovski streljal na carja Aleksandra II. in 14. julija lanske leto neki delavec na predsednika. Na mestu napada so našli listič z napisom: „Smrt Feliksu Fauru“, in bodalo z vezanimi besedami: „Alzacija-Lorena, Poljska“. Iz tega napisa sklnpajo nekateri, da je ta napad političnega značaja z zahtevo, naj Francija Nemčiji odvzame Alzacijo in Loreno ter Poljakom pomore do samostojne države. A kdor danes to zahteva, je norec. Tako trdi tudi policijski načelnik Lepine. Pri vsem tem ni bil nihče ranjen, kakor le policaj Rosteaux, katerega je množica pretepla, misleč, da je napadnik.

Preosnova vojaštva v Belgiji. V nedeljo se je vršil v Bruselju napovedani shod bivših vojaških doslužencev, ki zahtevajo preosnovo vojaštva, tako, da bo moral vsak osebno zadostiti vo-

jaški dolžnosti in da se mu ne bo mogoče odkupiti. Najprej je bil velikansk obhod po mestu, potem je izročil v imenu zborovalcev vpokojeni general Bourmont kralju prošnjo za preosnovo vojaštva. Kralj je odgovoril, da je tudi on prepričan, da naj je osebna vojaška služba podlaga vojaštvu v Belgiji, ter se mora preosnovati po vzgledu drugih evropskih držav. Poleg tega pa treba v Belgiji, ki ne more imeti mnogoštevilnega vojaštva na razpolago, da se z umetnimi zgradbami vtrjuje dežela za slučaj vojske. Kralj je pristavil, da on je za tako preosnovo vojaštva, da ima pa v tem prvo besedo narod. S tem je hotel kralj namigniti, da se taki preosnovi upira večina zbornice, ki sicer ne bo mogla zadrževati toka po taki preosnovi, pač pa ji bo treba vse storiti za to, da se tem povodom Belgija preveč ne obremeni z davkom za vojaštvo.

Slovstvo.

„Vrtec“ in „Angelček“.

Ko se v Slovenih po raznih zabavnih, podučnih in političnih listih navaja, presoja in mnogokrat še preveč hvali tudi najdrobnejša knjižica ali posamezen spis kacega — morda celo škodljivega — pisatelja, vidimo tam v ozadju, kakor dve ponižni vijolici, dva lista, katera zaslužita pač dosti večjo pozornost, kot jo nahajata med nami: „Vrtec“ in njegov redni spremljevalec „Angelček“. Če se ob novem letu pri „nekaternikih“, kakor nalašč prezirata in po nekaterih knjižnicah in društvih tako rada pogrešata, ali naj mar iščemo njuno pohvalo kdaj med letom? — Pa ne, da bi bilo ime urednikovo temu krivo! Duhovnik, profesor Anton Kržič, je prevzel težavno nalogo, nadaljevati s Tomiščevim „Vrtem“ in zraven dodajati še kot prilogo svojega, že poprej priljubljenega „Angelčka“. In ali gospod urednik ne ustreza popolnoma prevzeti nalogi? Ali mar lista nista dovolj mikavna, ali ne donášata dovolj različnih snovij v vezani in nevezani besedi? Ali ne pišeta zares lepe slovenščine, ali nista v nravnem oziru kakor nalašč za nežno slovensko mladino? Lista zabavata in podučujeta, vadata in urita učence v raznih nalogah, „Angelček“ celo pôje na sekirice. — In ravno v P. Angelika skladbah je nekaj tako mičnega in detinsko preprostega, da sem bil že sam priča, ko je pesmica „Zimi v slovo“ tako ugajala, da je dotični poznavatelj taci skladb obljubil postati naročnik ravno zavoljo nje. Neko Marijino pesem smo, spremenivši par besedij poskusili v zadnjih Šmarnicah na koru.

„Angelčku“ bi privoščili še ogrinjalo, kakoršno je lepo pisano nosil, ko je poletaval še sam v dežele.

Omenili bi še vzgojevalnih spisov v „Vrtec“ o naših vzornikih v zgodovini in krepkih opominov „Angelčkovih“ precej na prvih straneh v spodbudno podučnih sestavkih: „Se ti tako!“ — Toda, dragi čitatelj „Slovenca“: Vzemite in beri — vse! Za nizko ceno 1 gl. 30 kr. moreta se lista polletno naročiti pri upravnistvu v Ljubljani na sv. Petra cesti št. 76. Čisti dobiček je namenjen društvu za zgradbo pripravniškega konvikta. Torej!

Večleten naročnik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. junija.

(V osrednjo komisijo za vreditev zemljiškega davka.) ki je sedaj pričela zborovati, poklical je finančni minister po soglasnem sklepu komisije vodjo in poslanca Povše-ta kot zastopnika za Kranjsko. Ker je baron Berg, katerega je lani izvolila liberalna slovensko-nemška večina državnih poslancev, vled volitev, pri katerih je dobila kat. narodna stranka večino kranjskih državo-zborskih mandatov, odložil svoj mandat in ker je tudi grajski Janko Krsnik se vsled bolezni odpovedal poslu namestnika in ker v zmedenih razmerah v državnem zboru zadnje tedne ni prišla na vrsto volitev novega člana za Kranjsko, bilo se je bati, da Kranjska ne bo imela nobenega zastopnika v tej velevažni komisiji, kjer se gre naši deželi za veliko denarja. Zato je g. drž. poslanec dr. Ivan Susteršič kot sedanjí načelnik slovansko-krščanske narodne zveze pisal finančnemu ministru, proseč ga, naj poskrbi, da bo tudi Kranjska zastopana v komisiji za vreditev zemljiškega davka ter v ta namen v smislu sklepa večine kranjskih državo-zborskih poslancev predlagal za ta posel strokovnjaka vodjo Povše-ta. V soboto, ko je bila prva seja te komisije, je Bilinski spravil na dnevni

red in na podlagi sklepa komisije poklical vodjo Povše-ta kot člana v to komisijo. Trdno prepričanje imamo, da bo vodja g. Povše vse storil, da se pri tej vreditvi zemljiškega davka dobi kolikor mogoče polajšav za našo deželo.

(Imenovanje.) U. kr. pravosodno ministerstvo je z odlokom z dne 5. maja imenovalo kot prisednike pri c. kr. trgovskem sodišču v Ljubljani sledeče gg. trgovce: Josipa Luckmanua, Fr. Ks. Souvana, Ivana Perdana in Alfreda Lednika.

(V ljubljanski škofiji) so razpisane župnije: Sv. Jakob pri Savi, Križe pri Tržiču, Bohinjska Bela, Trebuje, Ebenthal, Črni vrh, Studeno, Lozice in Planina na Vipavskem. Zadnji rok za vlaganje prošenj je 13. julij t. l. — Duhovne vaje za duhovne se letos pričnó dne 30. avgusta ter se končajo 3. sept. Gg. dekani naj do 20. avg. sporoče ordinarijatu imena onih gg., ki se letos vdeležijo duhovnih vaj.

(Občni zbor katoliške družbe) je, kakor smo že omenili, v petek in sicer ob šestih zvečer v društvenih prostorih v Križankah.

(Slovenska Matica.) Ker priprava za preosnovo mestne dvorane še niso popolnoma godne in ker bo torej ta dvorana še na razpolaganje, se bo, za dne 23. junija ob polupetih popoldne napovedani XXXII. redni občni zbor „Slovenske Matice“, kot običajno druga leta, vršil v mestni dvorani, ne pa, kot je bilo naznanjeno v klubovi sobi „Narodnega doma“. Častiti društveniki, ki se hoté zbora udeležiti, naj se blagovolé na to izpremembo prijazno ozirati.

(C. kr. poštni urad v Vodmatu) z imenom „Ljubljana 5“ prične poslovati s 16. junijem t. l., koji se bo de pečal s prejemo poštnih pošiljatev, dočim preskrbuje oddajo, kakor do sedaj, glavni poštni urad v mestu.

(Penzijski normale) lanskega leta je skrbel pač za bodoče vdove in sirote državnih uradnikov, ne pa tudi za one, ki so bile že ob njegovi publikaciji vdove. Pač se je tudi tem zvišala nekoliko pokojnina, toda ta povišek ni v nobenem razmerju z novo ustanovljenimi pokojninami, vzgojninami in odpravinami bodočih vdov in sirot državnih uradnikov. Pravna nejednakost vdov obeh vrst je bila že predmet posvetovanju državne zbornice, ukrenilo se pa ni še nič pozitivnega. Prav bi bilo, da se vsem vdovam državnih uradnikov brez razločka pomore do teh višjih pokojnin. Da to izposluje, osnoval se je pomladi letos na Dunaju odsek interesiranih vdov z nalogo nabirati po celej Avstriji podpise takšnih vdov za peticijo na drž. zbornico, naj bi le ta vplivala, da se osnuje zakon, s katerim se reguluje pokojnina vsem vdovam. To peticijo je podpisalo 3527 vdov iz 125 mest. Ljubljana je dala 100 podpisov. Ista peticija se predloži tudi gosposki zbornici, predsedstvu c. kr. min. sveta, finančnemu ministertvu in konečno osebno izročiti tudi cesarju. Priporočamo jo tudi našim gg. državnim poslancem, da se zánjo zavzemo, ko pride v zbornici na razgovor. Pričakuje se, da se vdovam njihova želja vresniči o priliki 50 letnice vladanja Njegovega Velikanstva.

(Izlet „Glasbene Matice“.) K včerajšnjemu poročilu o izletu „Glasbene Matice“ v Postojino nam je še dostaviti, da je južna železnica mnogo pripomogla k lepemu uspehu s tem, da je družba znižala voznine, tukajšnje postaje načelnistvo na prošnjo priredilo poseben vlak za izletnike in da je vlak spremljal poseben uradnik južne železnice, ki je skrbel za točen red med vso vožnjo, kar zasluži popolno priznanje vseh izletnikov.

(Iz Logateca.) Bela zastava, ki plapolala iz logaške kaznilnice od pretečene sobote od 10. ure dopoldne do ponedeljka do iste ure, znači, da so zaporí brez kaznjencev. Odkar imamo sodišče, to je okroglih 20 let, nismo še imeli te sreče, da bi te vrste zastava tako dolgo iz kaznilnice visela. V sedanjí dobi je to pač redka prikazen, ako se pomisli, koliko kaznjencev je bilo vsled predlanskega potresa iz ljubljanskega gradu semkaj v zapor premeščenih, in drugič, koliko mladih postopačev s palčico v roki brez prtljage koraka žvižgaše po državni cesti, ki raje prosjačijo okrog, mesto da bi prišli za delo ter si tako vsakdanji kruh služili. Ne pogrešamo tukaj dela, pač pa delavcev. Napisavši te vrstice sem zapazil, da se 48 ur razvita vihrajoča bela zastava zopet zavija in — skrije. Orožnik je z nabito bojno cevjo pritiral nekega „nihilista“ — v tem pomenu, ker nima nič okroglega pri sebi — in ga jetničarju v oskrb in varstvo izročil. — Pri nas nameravamo

sedanjo premajhno farno cerkev razširiti; v to svrhu se na starem pokopališču poleg cerkve koplje jama za apno. Pri tem kopanju zadeli so delavci na takozvani karner, kostnica, majhen, četerokotno obzidan prostor, kjer so nekdaž človeške kosti in črepinje v skladalnico skladali. Več kot za celi voz teh kostij se je nabralo in na drugem kraju na pokopališču pokopalo. Upamo, da bomo prihodnje leto že pričeli sedanjo pretesno cerkev podirati in krajevnim potrebam primerno večje graditi.

(Trgovinski minister v Trstu.) Iz Trsta se nam poroča: V nedeljo jutraj je prišel v Trst trgovinski minister baron Glanz, katerega so na kolodvoru pozdravili državni in mestni zastopniki. Pri raznih vsprejemih je minister dejal zastopnikom trgovinske zbornice, ki so ga prosili, naj poskrbi, da Trst dobi kmalu drugo železniško zvezo z državo, da je vlada nameravala že v tem zasedanju v tem oziru predložiti državni zbornici načrt zakona, kar se je vsled znanih dogodkov v parlamentu moralo odložiti. Prepričani pa naj bodo Tržačani, dejal je minister, da bo vlada storila za Trst, kar bo v njeni moči. V ponedeljek so ob navzočnosti trgovinskega ministra spustili novo Lloydovo trgovsko ladijo „Trieste“ v morje, katero je poprej slovesno blagoslovil milost. škof tržaški Andrej Marija Sterk. Slovesnost se je izvršila ob najlepšem vremenu in ob navzočnosti mnogoštevilnega občinstva.

(Iz Spodnje Idrije) je „Delavec“ zopet poročal laži in neumnosti. Saj tudi drugače ne more biti, ker vemo kdo je vse to poslal na Dunaj. Pripoveduje se o delaveu, kako se je kregal s kapelanom. Ta delavec je bil Simon Kavčič, doma od Stefca na Vrsniku, sedaj pa stanujoč v Češnjicah. Ko je čakal zvečer pred cerkvijo kapelana, da bo prišel iz cerkve in se z njim skregal, je imel v glavi precej mokraškega vina „Laba“, zato se ne čudimo, da si je tako slabo zapomnil kapelanovo besedo. Se je tudi cel popoldan pripravljajl z mokraškim vinom, da bode zvečer lažje mokraško junaško nastopil proti kapelanu. Ne čudimo se tudi, da se je tako visoko povspel, da je spisal premoder dopis v „Delavca“. Navdahnul ga je gotovo tudi oni mokraški spiritus. V istem dopisu kar naravnost taji človeško dušo; v sredi pa začne že govoriti o spovedi. O Simonček! Če si prepričan, da nimaš duše, si ti res ves drugačen, kakor drugi ljudje — mi potrebujemo spovedi za dušo, ti jo hočeš imeti pa le za telo. Govori tudi o kapelanovih ovadbah. Simonček in tovariši njegovi! Primite tukaj pa le sebe za nos. Ali ne napenjate vprav vi vseh žil, da bi mogli kako kapelanu do živega? Ali ni vpil Simonček: „kapelan, vam bo vže pokazal škof“. Ali niste dali kapelana v „Delavca“ misleč, da bo kar naravnost suspendiran ali pa čez noč prestavljen, ker zahteva tudi od mokračev pet k zakramentu sv. pokore bistveno potrebnih rečij. Če je kdo denuncijant, ste gotovi vi, možje mokraški. Tudi izjalovijo se vam vedno vaše ovadbe. Z vašimi ovadbami še koristite našemu kapelanu. Možje mokraški! Glede ovadeb, hočemo vam povedati pa še nekaj. Če je vaše delo pošteno, zakaj se pa bojite, da bi ne prišlo vaše počenje na dan. Govorite in delajte očitno, kakor kapelan. Saj vam je vže večkrat povedal, da on govori ali dela to in da se zato prav nikogar ne boji. Le očitno toraj in ne skrivaje naj bo vaše delovanje, drugače bote prišli ob dobro ime.

(„Posojilnica in hranilnica v Poljanah nad Škofjo Loko.“) Meseca marca, aprila in maja se je vložilo 20.734 gl. 79 kr., vzdignilo 1455 gl. Posodilo se je 14.590 gold., posojil vrnilo 855 gold. Stanje hranilnih vlog: 77.878 gl. 23½ kr.; stanje posojil: 29.940 gl. Promet zadnjih treh mesecev: 45.916 gl. 84 kr. Udov 124.

(Bolezen župnika Kneippa) se je zadnje dni tako shujšala, da je zginilo vsako upanje na ozdravljenje.

(Velik som.) V St. Andreju pri Beljaku je nedavno neki ribič ujel soma, ki je tehtal 40 kg.

(Samomor.) Minuli petek si je slaboumni Janez Polajnar iz Sv. Katarine pri Tržiču z nožem prerezal vrat in trebuh, da je mrtev obležal.

(Dar.) Kranjska hranilnica je gasilnemu društvu v Mostah za gasilno orodje podarila 80 gl.

(Kaj je procesija?) Duhoven Suchat, vikar v Cistat na Francoskem je bil kaznovan na 1 frank kazni zaradi prestopka procesije, ki so na Francoskem strogo prepovedane. Ko je šel obhajati, šlo je nekaj žensk pred njim in za njim, ki so spremljale sv. R. Telo. Sodnik je utemeljujoč krivdo vikarjevo dejal: Ker morajo ženske, ako spremljajo duhovna

z obhajilom, iti za duhovnom, a so tukaj šle pred njim, je to znak procesije. „L' Univers“ dostavlja: Kaj si pač morajo ljudje misliti o sodnikih, ki izdajejo take razsodbe!

(Razpisana služba.) Razpisuje se mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštne uradu v Ribnici proti pogodbi in kaveiji 500 gld. Letna plača 500 gld., uradni pavšal 120 gld., za upravo brzojava 120 gld., opravi doklad 380 gld., za vzdržavo dnevne jedne poštne zveze med Ribnico in Novovas 1400 gld. in 700 gld. za vzdržavo štirikratne pešne zveze med uradom in kolodvorom Ribnice. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Telegrami.

Novo Mesto, 15. junija. Suhorski župnik gospod Peter Ogrin je umrl vsled srčne kapi.

Praga, 14. junija. Za dopolnilno deželno-zborsko volitev v okraju Dux-Toplice so nemški liberalci postavili državnozborskega razgrajalca Wolfa za kandidata.

Budimpešta, 15. junija. Na dnevnem redu ogerske zbornice je načrt zakona, po katerem se pomnože mesta za ustanove na vojaških vzgojevaliških skupne vojaške armade. Pri tej obravnavi je minister deželne brambe, Fejervary, povdarjal nasproti govornikom neodvisne narodne stranke, da je ogerski državni jezik v armadi načelno opravičen, vendar je pa to v dejanju neizvedljivo. — Vladni načrti zakona so bili vsprejeti, vključno temu, da je neodvisna narodna stranka delala obstrukcijo in za vsak paragraf zakona posebej zahtevala glasovanje po imenih.

Pariz, 15. junija. Zastopniki vnanjih držav so čestitali predsedniku republike, da se mu pri napadu ni pripetila nobena nesreča. Tudi ruski veliki knez Sergij, ki biva v Parizu, je osebno čestital predsedniku.

Carigrad, 14. junija. Listi poročajo, da zahteva Turška vojne odškodnine šest milijonov funtov sterlingov.

Kanea, 15. junija. Mej vojaki, ki so odločeni prodirati v notranji otok, je tudi sedma kompanija Avstrijcev, nekaj angleških in nekaj nemških vojakov. Vodi jih stotnik Jedina. Najbrže jih čakajo nevarne borbe z vstaši. — Zadnja poročila se glase, da so admiral ukazal za prodiranje na otok začasno preklicali, ker se vrše dogovori z vodji vstašev glede avtonomije na Kreti.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojnati pismeni pošto v Švicco.

Tovarne za svilo G. Henneberg
32 c. in kr. dvorni zalagatelji, **Curli.** 17-6 2

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: Gospod Ivan Zupan, kurat v St. Petru na Notranjskem, 5 gld.

DOM IN SVET

Vsebina 12. zvezka 1897:

Cretje s polja modroslovskega. (Spisal dr. Fr. L.) [Dalje] Osveta. (Zložil Anton Medved.) Kamenar. (Iz delavskega življenja. — Spisal Vrhovski.) Ob Balkanu. (Soomin iz Bolgarije. — Spisal Jos. Repina.) [Dalje.] Iveri. (Piše P. Bohinjec.) XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII. Krojač in smrt. (Zložil Anton Hribar.) Ireni Friderik Baraga. (Spisal Josip Benkovič.) Klinopisni spominiki in sv. pismo. (Spisal dr. Fr. Sedej.) [Dalje.] Dolenji Istrijanec. (Narodopisna črtica. — Spisal J. M. č.) Pesimizem. (Spisal dr. V. Korun.) Književnost: Slovenska književnost. Poezije. Zložil Zamejski. — Hrvaška književnost. Zabavna knjižnica Mat. Hrvatske. Svezak 190—192 in 193—195. — Ban Berislav. — Život Svete Lucije. — Milovanka. — Kričanska škola. — Lovor. — Hrvatska Misao. — Aeskulap. — Balkan. — Sbornik za narodni život i običaje južnih Slavena. — Rad, knjiga 127, 128, 129. — Rječnik, svezak 16. — Starine, knjiga 28. — Spisi Sime Ljubca. — Druge književnosti. Deutsche Einflüsse auf die Anfänge der böhmischen Romantik. — Razne stvari. Barage risarski umetniški spominki. — Na platnicah: Pogovar Od pijače, inu ventočeja tega Vina med enim G: Fajmoštrama, inu med šterjim Farmanim. [Dalje.] — Slike: Kraljica Omfala. (Kip iz Villa Albani.) „Narodni dom“ v Celju. (Narisal inženir Hráský) Ireni Friderik Baraga. Iz domovine. I. (Slička Barage.) Iz domovine. II. (Slička Barage.) Iz domovine. III. (Slička Barage.) Črnogorski minister Petrović s soprogo. Črnogorski vojvoda.

Umrli so:

13. junija. Matija Muhar, cerkvenik, 57 let, Semeniške ulice 2, Pleuritisa.

14. junija. Marija Rakar, tovarniška delavka, 40 let, Tržaška cesta 20, jetika.

V bolnišnici:

16. junija. Marija Eržen, delavčeva žena, 39 let, jetika. — Jakob Skerbec, kajzar, 68 let, pljučnica.

11. junija. Janez Černe, delavčev sin, 26 dni, Pemphigus foliaceus.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

394 10-4
Vintgar!
Žumrova restavracija se p. n. turisti-
stom in obiskovalcem te sloveče dijamantne so-
teske priporoča z dobro in ceno postrežbo. Dobi se
vedno sveže pivo, pristna vina, mizila in topla jedila.

F. P. Vidic & Comp.

v Ljubljani

ponudijo po najnižji ceni poljubno množino

stavbinske opeke,

zarezne strešne opeke

(izdelane iz najboljše vrhniške ilovice) in tem pripadajočo

steklano zarežno opeko

in

strešna okna iz litega železa.

Peči in štedilna ognjišča

(lastni izdelek).

Roman-cement, dovski Portland-cement

pa tudi vse druge za stavbe potrebne predmete.

Najnižje cene!

201 24

Dunajska borza.

Dne 15. junija.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102
Avstrijska zlata renta 4%	123 35
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	100 85
Ogerska zlata rent 4%	123 30
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	100
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	960
Kreditne delnice, 160 gld.	369 25
London vista	119 50
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 65
30 mark	11 73
30 frankov (napoleonador)	9 52
Italijanski bankovci	45 40
C. kr. cekini	5 65

Dne 14. junija.

4% državne srečke l. 1864, 250 gld.	155 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 35
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 25
Dunavske vravnave srečke 5%	127 60
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 50
Posojilo goriskega mesta	112 50
4% kranjsko deželno posojilo	98 75
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 80
Priporočene obveznice državne železnice	225
južne železnice 3%	180 20
južne železnice 5%	126 30
dolenjskih železnice 4%	99 50

Kreditne srečke, 100 gld.	138 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	150
Avstrijskega rubežnega srečke, 10 gld.	20 20
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 25
Salmove srečke, 40 gld.	72 50
St. Genois srečke, 40 gld.	75
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59
Ljubljanske srečke	22 25
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160 25
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3555
Akcije tržaškega Lloyd, 500 gld.	382
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—
Montanska družba avstr. plan.	100 15
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	163
Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja

vsa vrsta državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kasantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wolzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče virecga
obvestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.